KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.8.2019 r.
COM(2019) 359 final

2019/0162 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Celem wniosku jest zmiana załącznika VI do decyzji Rady 2013/755/UE[1] w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską. Zmiana ta jest konieczna do stosowania systemu zarejestrowanych eksporterów (REX) do celów certyfikacji pochodzenia.

Kraje i terytoria zamorskie (KTZ) są stowarzyszone z Unią Europejską (UE) od momentu wejścia w życie traktatu rzymskiego. Tych 25 wysp położonych na obszarach Atlantyku, Antarktyki, Arktyki, Karaibów, Oceanu Indyjskiego i Pacyfiku[2] nie jest suwerennymi państwami, ale zależy od czterech państw członkowskich Unii, czyli Danii, Francji, Zjednoczonego Królestwa i Niderlandów.

Zasadniczo KTZ cieszą się szeroką autonomią obejmującą takie obszary, jak: stosunki gospodarcze, rynek pracy, zdrowie publiczne, sprawy wewnętrzne i cła. Kwestie obronne i sprawy zagraniczne pozostają w większości w kompetencji państw członkowskich. KTZ nie są częścią obszaru celnego Unii ani rynku wewnętrznego. Prawodawstwo Unii nie ma zatem do nich zastosowania. Jako obywatele państw członkowskich UE, z którymi ich kraje i terytoria są konstytucyjnie powiązane, mieszkańcy KTZ są obywatelami Unii.

Zgodnie z art. 198 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ogólnym celem stowarzyszenia jest promowanie rozwoju gospodarczego i społecznego KTZ oraz ustanowienie ścisłych stosunków gospodarczych między nimi a Unią jako całością.

Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r., która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. – decyzja o stowarzyszeniu zamorskim – dotyczy stosunków między KTZ (w tym Grenlandią), państwami członkowskimi, z którymi są one powiązane, oraz Unią Europejską. Określono w niej szczególne stosunki łączące KTZ z Unią oraz szczególne ramy prawne, które mają do nich zastosowanie, w oparciu o trzy główne filary, tj. politykę, handel i współpracę.

W kwestii handlu towarami produkty pochodzące z KTZ objęte są bezcłowym i bezkontyngentowym przywozem do Unii zgodnie z art. 43 i 44 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

W załączniku VI do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim zdefiniowano „produkty pochodzące” oraz określono metody współpracy administracyjnej między UE a KTZ. Zawiera on przepisy służące wdrożeniu systemu REX do celów certyfikacji pochodzenia z dniem 1 stycznia 2017 r.

W załączniku VI art. 58 przewidziano ustanowienie przez Komisję bazy danych zarejestrowanych eksporterów. Artykuł ten brzmi następująco: „Komisja ustanawia elektroniczną bazę danych zarejestrowanych eksporterów na podstawie informacji dostarczanych przez organy rządowe KTZ oraz organy celne państw członkowskich”.

---

[1] Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”), Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1.

[2] Zob. załącznik II do TFUE.

W załączniku VI art. 63 ust. 1 przewidziano odstępstwo od stosowania przepisów mających zastosowanie do systemu REX: „Komisja może przyjąć decyzje zezwalające na stosowanie art. 21–35 i art. 54, 55 i 56 niniejszego załącznika do wywozów z jednego lub kilku KTZ po 1 stycznia 2017 r.”.

KTZ nie były gotowe do stosowania systemu REX od dnia 1 stycznia 2017 r., jak przewidziano w załączniku VI do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim. W związku z tym, zgodnie z art. 63 ust. 2 załącznika VI do decyzji 2013/755/UE, w pismach skierowanych do Komisji wszystkie KTZ wnioskowały o odstępstwo na okres trzech lat. W dniu 29 listopada 2016 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą (UE) 2016/2093[3], w której przesunęła termin ustanowienia systemu REX dla KTZ na dzień 1 stycznia 2020 r.

Oznacza to, że od dnia 1 stycznia 2020 r. KTZ muszą stosować system REX przewidziany w obecnie obowiązującej decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

W dniu 10 marca 2015 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/428[4] Komisja zmieniła reguły pochodzenia dotyczące systemu REX w ramach ogólnego systemu preferencji (GSP) ustanowionego rozporządzeniem (EWG) nr 2454/93.

W dniu 24 listopada 2015 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447[5], w którym zawarto wszystkie ogólne zasady wykonania unijnego kodeksu celnego, w tym przepisy dotyczące systemu REX w ramach GSP.

W związku z tym przepisy zawarte w załączniku VI do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim odnoszące się do „procedur związanych z systemem zarejestrowanych eksporterów” różnią się od tych zawartych w regułach pochodzenia GSP.

Należy zatem zmienić załącznik VI do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, aby zapewnić zgodność z przepisami dotyczącymi systemu REX określonymi w rozporządzeniu (UE) 2015/2447.

W ramach negocjacji w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych Komisja przedstawiła w dniu 14 czerwca 2018 r. wniosek dotyczący nowej decyzji o stowarzyszeniu zamorskim. Wniosek ten zawiera zaktualizowane przepisy dotyczące systemu REX, które są zgodne z nowym prawodawstwem. Powinien on jednak wejść w życie dopiero w styczniu 2021 r., po zakończeniu specjalnej procedury ustawodawczej zgodnie z art. 203 TFUE. W związku z tym nowa decyzja o stowarzyszeniu zamorskim będzie odnosiła się do kwestii zgodności z systemem REX dopiero od tej daty.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Obecne zasady i procedury stowarzyszenia UE-KTZ określono w decyzji 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r.[6] w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, obejmującej również Grenlandię. Dodatkowe przepisy dotyczące stosunków z Grenlandią określono w decyzji 2014/137/UE z dnia 14 marca 2014 r.[7] w sprawie

[3] Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2093 z dnia 29 listopada 2016 r. w sprawie odstępstwa w zakresie daty rozpoczęcia stosowania systemu zarejestrowanych eksporterów w odniesieniu do wywozu z krajów i terytoriów zamorskich, C/2016/7606, Dz.U. L 324 z 30.11.2016, s. 18.

[4] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/428 z dnia 10 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 i rozporządzenie (UE) nr 1063/2010 w odniesieniu do reguł pochodzenia dotyczących ogólnego systemu preferencji taryfowych i preferencyjnych środków taryfowych dla określonych krajów lub terytoriów (Dz.U. L 70 z 14.3.2015, s. 12).

[5] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

[6] Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1.

[7] Dz.U. L 76 z 15.3.2014, s. 1.

stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsza zmiana dotyczy przepisów technicznych uwzględniających ewolucję prawodawstwa w odnośnej dziedzinie.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę decyzji o stowarzyszeniu zamorskim stanowi część czwarta TFUE. Szczegółowe zasady i procedury stowarzyszenia zostały określone w decyzjach Rady opartych na art. 203 TFUE, na podstawie którego tego rodzaju akty są przyjmowane w drodze specjalnej procedury ustawodawczej.

Art. 198–204 TFUE mają zastosowanie do Grenlandii, z zastrzeżeniem szczególnych postanowień zawartych w Protokole nr 34 w sprawie szczególnych ustaleń dla Grenlandii, załączonym do TFUE.

Ze względu na to, że załączniki stanowią integralną część decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, każda zmiana załączników wchodzi w zakres tej samej podstawy prawnej i tej samej procedury.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Szczegółowe ustalenia odnoszące się do postanowień części czwartej TFUE muszą odbywać się na poziomie Unii, ponieważ cel stowarzyszenia – rozwój społeczny i gospodarczy oraz bliskie stosunki gospodarcze między KTZ a Unią jako całością – nie może zostać osiągnięty poprzez działania na szczeblu państw członkowskich.

Ponadto w odniesieniu do systemu handlu KTZ działania państw członkowskich nie są możliwe, ponieważ tylko UE odpowiedzialna jest za wspólną politykę handlową (część piąta tytuł II TFUE). Niniejsza zmiana zapewnia jednolite wdrożenie systemu REX.

- **Proporcjonalność**

Wniosek ogranicza się do aktualizacji warunków koniecznych do zdefiniowania „produktów pochodzących” i metod współpracy administracyjnej między KTZ a Unią. Przewiduje w związku z tym aktualizację przepisów dotyczących systemu REX.

Przetwarzanie danych osobowych jest w pełni zgodne z unijnymi i krajowymi przepisami o ochronie danych.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Nie dotyczy.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet. Jest on ściśle powiązany z zatwierdzonymi środkami na wdrożenie obowiązującej decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Niniejszy wniosek włącza do załącznika VI do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim przepisy niezbędne do wdrożenia systemu REX ustanowionego rozporządzeniem (UE) 2015/2447. Zastępuje on załącznik VI w całości.

Najważniejsze zmiany są następujące:

1. w art. 1 dodano definicję „systemu REX" jako nową lit. s). Zawiera ona odniesienie do art. 80 ust. 1 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego. Odniesienia do tego aktu wykonawczego zawarte są w odpowiednim przypisie;
2. w art. 8 ust. 3 skreślono wyłączenie produktów z dodatku XIII, podobnie jak sam dodatek XIII, ponieważ wyłączenie to wygasło z dniem 1 października 2015 r.;
3. w art. 9 odniesienia do rozporządzenia nr 732/2008 zostały zastąpione odniesieniami do rozporządzenia nr 978/2012. W art. 9 ust. 3 wprowadzono w przypisie odniesienia do aktu delegowanego do unijnego kodeksu celnego;
4. w art. 10 ust. 1 lit. a) dodano dawny ustęp art. 59 dotyczący kontroli pochodzenia, zawierający wymóg współpracy administracyjnej w ramach rozszerzonej kumulacji. Ustęp ten miał niewielkie znaczenie w art. 59;
5. sekcja 2 tytułu IV i sekcja 2 tytułu V, które odnosiły się do sytuacji przed wdrożeniem systemu REX, zostały usunięte, i w obu tych tytułach sekcja 3 stała się sekcją 2;
6. kolejność poprzednich art. 37 i 38 została zamieniona (obecnie mają one odpowiednio numer 23 i 22), a dawny art. 37 dotyczący spisu zarejestrowanych eksporterów otrzymał tytuł „Rejestracja";
7. w art. 23 ust. 2 (nowa numeracja) wykaz informacji, które mają być rejestrowane, dostosowano do wykazu zawartego w art. 40 dotyczącym praw dostępu, który zaktualizowano z uwzględnieniem najnowszych zmian w art. 82 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego;
8. w art. 25 ust. 3 zawarto odniesienie do nowego art. 27 dotyczącego deklaracji dostawcy;
9. art. 26 obejmuje obecnie zarówno oświadczenie o pochodzeniu, jak i informacje do celów (pełnej) kumulacji zawarte w dawnym art. 32;
10. nowy art. 27 odzwierciedla przepisy dotyczące deklaracji dostawcy zawarte w dawnym art. 32, ale ograniczono je do deklaracji dostawcy dotyczącej produktów niepochodzących, w celu zastosowania pełnej kumulacji przewidzianej w art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2. Skreślono poprzedni dodatek VII dotyczący deklaracji dostawcy w odniesieniu do produktów pochodzących;
11. w art. 27 ust. 2 dodano możliwość długoterminowej deklaracji dostawcy, z odniesieniem do wskazania okresu ważności w dodatku V przypis (7);

12. w art. 40 wykaz informacji, które mają być publikowane, został uaktualniony zgodnie z najnowszymi zmianami w art. 82 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego;

13. w art. 41 oraz w uwagach do dodatku VI odniesienia do dyrektywy 95/46/WE zastąpiono odniesieniami do nowego rozporządzenia (UE) 2016/679 (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych);

14. nowy art. 44 poświęcono weryfikacji deklaracji dostawców i zawiera on elementy poprzedniego art. 55;

15. w art. 45 ust. 2 zawarto odniesienie do art. 68 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego, który obejmuje formularz rejestracji eksporterów w Unii, a poprzedni dodatek XI A skreślono;

16. skreślono dodatki III-VII, dodatek XI A i XIII. Zmieniono kolejność i numerację dodatków VIII-XI i dodatku XII zgodnie z ich występowaniem w tekście, a ich brzmienie zostało odpowiednio dostosowane do zmian tekstu.

2019/0162 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim")

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W załączniku VI do decyzji Rady 2013/755/UE[1] („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim") zdefiniowano pojęcie „produktów pochodzących" oraz określono metody współpracy administracyjnej między Unią a krajami i terytoriami zamorskimi („KTZ"). Zawarto w nim przepisy dotyczące wdrożenia systemu zarejestrowanych eksporterów (REX) w KTZ na potrzeby certyfikacji pochodzenia.

(2) W art. 58 załącznika VI do decyzji 2013/755/UE przewidziano ustanowienie bazy danych zarejestrowanych eksporterów, a w art. 63 tego załącznika zezwolono na odstępstwo od systemu REX.

(3) Zgodnie z art. 63 ust. 2 załącznika VI do decyzji 2013/755/UE wszystkie KTZ złożyły wniosek o trzyletnie odstępstwo od stosowania systemu REX. W związku z tym Komisja przesunęła termin rozpoczęcia stosowania systemu REX przez KTZ do dnia 1 stycznia 2020 r. w drodze decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2093[2].

(4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013[3] ustanawiającym unijny kodeks celny uchylono rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92[4].

(5) Przepisy odnoszące się do reguł pochodzenia dotyczących systemu REX w ramach ogólnego systemu preferencji („GSP") ustanowionego rozporządzeniem (EWG)

---

1 Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

2 Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2093 z dnia 29 listopada 2016 r. w sprawie odstępstwa w zakresie daty rozpoczęcia stosowania systemu zarejestrowanych eksporterów w odniesieniu do wywozu z krajów i terytoriów zamorskich (Dz.U. L 324 z 30.11.2016, s. 18).

3 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

4 Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

nr 2454/93[5], określającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, zmieniono rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/428[6].

(6) Następnie rozporządzeniem (UE) 2016/481[7] uchylono rozporządzenie (EWG) nr 2454/93.

(7) W związku z tym rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447[8], które ustanawia wszystkie ogólne zasady wykonania rozporządzenia (UE) nr 952/2013, włączyło zmienione przepisy dotyczące systemu REX ustanowione rozporządzeniem (UE) 2015/428 do ogólnego systemu preferencji („GSP”).

(8) Ponieważ większość ogólnych zasad wykonania unijnego kodeksu celnego dotyczy systemu REX, należy dokonać odpowiednich zmian w załączniku VI do decyzji 2013/755/UE. Należy zatem zmienić ten załącznik w celu dostosowania jego przepisów dotyczących systemu REX do przepisów dotyczących systemu REX określonych w rozporządzeniu (UE) 2015/2447,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Zmiana decyzji 2013/755/UE

Załącznik VI do decyzji 2013/755/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

---

5 Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

6 Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/428 z dnia 10 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 i rozporządzenie (UE) nr 1063/2010 w odniesieniu do reguł pochodzenia dotyczących ogólnego systemu preferencji taryfowych i preferencyjnych środków taryfowych dla określonych krajów lub terytoriów (Dz.U. L 70 z 14.3.2015, s. 12).

7 Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/481 z dnia 1 kwietnia 2016 r. uchylające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 87 z 2.4.2016, s. 24).

8 Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).